

DET KONGELEGE
UTANRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 35

(2003–2004)

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 115/2003 av 26. september 2003 om innlemming i EØS-avtala av direktivet om forsikringsmekling

*Tilråding frå Utenriksdepartementet av 19. desember 2003,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Bondevik II)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 26. september 2003 å endre vedlegg IX (finansielle tenester) til EØS-avtala til òg å omfatte europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsmekling. Føremålet med direktivet er å opne for at alle forsikringsmeklarar skal kunne drive grensekryssande verksemd eller etablere filial innan EU-området, og dessutan å fastsetje krav til meklarverksemda.

Ettersom gjennomføringa i norsk rett krev lovending, vart avgjerda i EØS-komiteen teken med atterhald for samtykke frå Stortinget, i samsvar med § 26, 2. leddet i Grunnlova, jf. artikkel 103 nr. 1 i EØS-avtala.

Avgjerda i EØS-komiteen og europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF i uoffisiell norsk omsetjing følgjer som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmare om direktivet

Direktivet kjem i staden for rådsdirektiv 77/92/EØF og kommisjonsrekommendasjon 92/48 om forsikringsmeklarar, som begge er ein del av EØS-avtala. Etter direktivet tyder «forsikringsmekling» verksemd som inneber å leggje fram, gjere fram-

legg om eller utføre anna førebuande arbeid i samband med inngåing av forsikringsavtaler, eller å inngå slike avtaler, eller å medverke til forvaltinga og gjennomføringa av slike avtaler, særleg i samband med eit skadetilfelle. Ved dette blir verkeområdet til direktivet svært utvida i høve til gjeldande direktiv og rekommandasjon, og vil no dekkje fleire typar mellommannsverksemd enn forsikringsmekling i ei snever tyding, mellom anna agentar, underagentar, multiagentar, forsikringsrådgjevarar og andre distribusjonskanalar for forsikring. Direktivet vil mellom anna omfatte bankar som sel forsikring, og bilforhandlarar og reisebyrå som sel forsikring som dekkjer ansvarsrisiko. Direktivet omfattar òg mekling av reassuranse (gjenforsikring). Omgrepet forsikringsmekling blir i det følgjande nytta til å dekkje alle dei ulike typane mellommannsverksemd som er omfatta av verkeområdet til direktivet.

Direktivet opnar for at alle forsikringsmeklarar skal kunne drive grensekryssande verksemd eller etablere filial innanfor EU-området på grunnlag av prinsippet om ymsesidig godkjenning av heimlandstilsyn («European Passport»). Med eit slikt «pass» er det tilstrekkeleg med melding til ei tilsynsstyresmakt eller eit godkjent organ om grensekryssande verksemd eller etablering av filial.

Alle juridiske personar som driv slik verksemd som fell inn under verkeområdet til direktivet, skal

registrerast. Registreringa skal gjerast av eit offentleg styresmaktsorgan, eit organ som er godkjent av nasjonal rett eller av eit offentleg styresmaktsorgan, som uttrykkeleg er gjeve fullmakt i nasjonal lovgjeving. Direktivet opnar for at forsikringsselskapa kan registrere personar som formidlar forsikringar på vegner av eitt eller fleire forsikringsselskap, og som handlar på desse sitt ansvar. Det vil vere mogleg å skipe fleire register, men i så fall må det skipast ein felles kontaktstad.

Direktivet set som vilkår at det òg skal førast tilsyn med registrerte forsikringsmeklarar. Desse skal til kvar tid oppfylle vilkåra for registrering, og dei skal fjernast frå lista dersom dei ikkje oppfyller vilkåra. Medlemsstatane skal sikre at forsikringsselskapa berre nyttar seg av meklarar som er registrerte. Det skal òg utarbeidast eit sanksjonssystem overfor meklarar som utøver mellommannsverksemd utan å vere registrerte, som er registrerte utan at dei oppfyller dei føresegnene som er fastsette i nasjonal rett for å oppfylle krava i direktivet, og forsikringsselskap som nyttar seg av meklarar som ikkje er registrerte.

I direktivet er det fastsett krav til faglege kvalifikasjonar hjå forsikringsmeklarar, ved at desse skal ha høveleg kunnskap og kompetanse slik det er fastsett av heimstaten til formidlar. Vidare skal forsikringsmeklarar ha godandel og ikkje vere under konkursbehandling.

Det blir stilt krav til at forsikringsmeklarar skal ha ein yrkesansvarsforsikring eller annan tilsvarende garanti for å kunne dekkje erstatningskrav som følgje av aktløyse frå meklaren. Vidare stiller direktivet krav om tilstrekkeleg finansiell kapasitet for meklarverksemda. Direktivet opererer med fire alternative metodar som kvar for seg er tilstrekkelege. Alternativa er at pengar som er betalte frå kunden til meklaren, skal handsamast som om dei er betalte direkte til forsikringsselskapet, og at pengar som forsikringsselskapet har betalt gjennom meklar, først skal reknast som betalte til kunden når denne faktisk mottek summen, eller krav om finansiell kapasitet på 4 prosent av årleg netto opptent meklarprovisjon, minst 15 000 euro, eller krav om at pengane til kunden skal overførast gjennom strengt åtskilte klientkontoar, eller krav om etablering av et garantifond.

Direktivet stiller krav til informasjon fra forsikringsmeklaren til kunden, mellom anna om forsikringsmeklaren har ei avtalemessig plikt til å drive mekling berre med eitt eller med fleire forsikringsføretak. Det blir òg stilt krav til korleis informasjonen skal gjevast. I direktivet er det vidare fastsett at det skal vere høve for kundar og andre partar som det gjeld, særleg forbrukarsamanslutningar,

til å klage på forsikringsmeklarar. Gjennomføringsfristen for direktivet er 15. januar 2005.

3 Avgjerda i EØS-komiteen

EØS-komiteen vedtok 26. september 2003 avgjerd nr. 115/2003 om å endre vedlegg IX til EØS-avtala til å omfatte europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF om forsikringsmekling. Avgjerda inneheld ei innleiing og fire artiklar. I innleiinga vert det vist til EØS-avtala, og særleg til artikkel 98, som gjer det mogleg å endre vedlegga til avtala gjennom avgjerd i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at nytt nr. 13 bokstav b) i vedlegg IX til avtala skal lyde: «32 002 L 0092: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsmekling (EFT L 9 av 15.1.2003, s. 3).»

Artikkel 2 slår fast at teksta til direktiv 2002/92/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til Tidend for Den europeiske unionen, skal vere gyldig.

Artikkel 3 fastset at denne avgjerda tek til å gjelde 27. september 2003, på det vilkåret at EØS-komiteen har motteke alle meldingar etter artikkel 103 nr. 1 i avtala.

Artikkel 4 slår fast at avgjerda i EØS-komiteen skal kunngjerast i EØS-avdelinga av og EØS-tillegget til Tidend for Den europeiske unionen.

4 Tilhøvet til norsk rett

Forsikringsmeklingsverksemd er i dag regulert i forskrift av 24. november 1995 nr. 923 om forsikringsmekling. Forskrifta er gjeven med heimel i forsikringsverksemdslova § 2–4.

Forskrifta gjev reglar om mellom anna krav til dei tilsette i og den daglege leiaren for forsikringsmeklarføretaket, krav til trygdgjeving til å dekkje erstatningsansvaret til forsikringsmeklarføretaket, og generelle krav til verksemda, medrekna bruk av klientkonto, krav til god meklarskikk og reglar om opplysningsplikt overfor oppdragsgjevar. På fleire område går forskrifta lenger enn reglane i direktivet, som òg er minimumsreglar. Direktivet har derimot eit vidare verkeområde enn forskrifta, då fleire typar mellommannsverksemd vil vere omfatta av direktivet.

Vidare fastset direktivet visse nye materielle krav, som innføring av ei klageordning for kundar og andre partar som det gjeld, særleg forbrukarsamanslutningar. Forskrifta om forsikringsmekling har ikkje reglar om dette.

Nokre av krava i direktivet vil kunne gjennomførast på ein mest føremålstenleg måte ved endringar i forsikringsverksemdslova. Dette gjeld utvidinga av verkeområdet ved at nye typar mellommannsverksemd skal omfattast av reglane for forsikringsmeklingsverksemd. Det same gjeld visse nye materielle krav, som innføring av ei klageordning for kundar og andre partar som det gjeld, særleg forbrukarsamanslutningar.

Dei andre føresegnene i direktivet vil i hovudsak kunne gjennomførast ved forskrift. Mellom anna vil det no gjeldande kravet i forsikringsmeklingsforskrifta til god vandel for dagleg leiar i føretaket, måtte utvidast til å gjelde for leiinga i føretaket og alle tilsette som har direkte med forsikringsmekling å gjere. Det må òg gjerast endringar eller tilføyningar i reglane i forskrifta om den opplysningsplikta forsikringsmeklarføretaket har overfor kunden. Vidare må det mellom anna vurderast om det skal fastsetjast alternative metodar for å sikre den finansielle kapasiteten til føretaket.

Direktivet stiller minstekrav til nasjonal regulering av forsikringsmeklingsverksemd. Krava til verksemda gjev kvar einskild stat stort spelerom i utforminga av den nasjonale lovgjevinga. Noreg kan såleis setje strengare krav til den nasjonale verksemda si enn det direktivet gjer, medrekna faglege krav til leiinga i føretaket og til dei som faktisk utfører verksemda, soliditetskrav og krav til trygdgjeving. Om dette bør gjerast for norske føretak, vil bli vurdert nærmare ved gjennomføringa av direktivet i norsk rett.

5 Økonomiske og administrative konsekvensar

Som følgje av at fleire typar mellommannsverksemd vil verte omfatta av reglane for forsikringsmeklingsverksemd, er det grunn til å rekne med at også talet på verksemdar som vert omfatta av reglane, vil auke monaleg. Kredittilsynet har i dag ansvaret for registrering av forsikringsmeklarføretak og tilsyn med desse, og vil, dersom ansvaret deira vert vidareført, få ei viss auke i administrative oppgåver som følgje av gjennomføringa av direktivet. Gjennomføringa av direktivet vil truleg ikkje få nemneverdige økonomiske konsekvensar, og vil kunne dekkjast innanfor eksisterande budsjett-rammer.

Utgiftene til Kredittilsynet vert fordelte på dei institusjonane som er underlagde tilsyn. For dei institusjonane som vil verte omfatta av reglane for forsikringsmeklingsverksemd og såleis verte underlagde tilsyn, vil det difor kome ei årleg utgift i tillegg til dette.

6 Konklusjon og tilråding

Finansdepartementet tilrår at direktiv 2002/92/EF om forsikringsmekling vert innlemma i EØS-avtala. Utanriksdepartementet sluttar seg til dette.

Utanriksdepartementet

tilrår:

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 115/2003 av 26. september 2003 om innlemming i EØS-avtala av direktivet om forsikringsmekling.

Vi **HARALD**, Noregs Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjere vedtak om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 115/2003 av 26. september 2003 om innlemming i EØS-avtala av direktivet om forsikringsmekling, i samsvar med eit vedlagt forslag.

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 115/2003 av 26. september 2003 om innlemming i EØS-avtala av direktivet om forsikringsmekling

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 115/2003 av 26. september 2003 om innlemming i EØS-avtala av direktivet om forsikringsmekling

I

Stortinget gjev samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 115/2003 av 26. septem-

ber 2003 om innlemming i EØS-avtala av direktivet om forsikringsmekling.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 115/2003 av 26. september 2003 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 47/2003 av 16. mai 2003¹.
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsmekling², skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg IX etter nr. 13a (direktiv 2001/17/EF) skal nytt nr. 13b lyde:

«13b. **32 002 L 0092:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsmekling (EFT L 9 av 15.1.2003, s. 3).»

Artikkel 2

Teksten til direktiv 2002/92/EF på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 27. september 2003, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1³.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 26. september 2003.

For EØS-komiteen

Formann

Prins Nikolaus von Liechtenstein

EØS-komiteens sekretærer

P.K. Mannes

M. Brinkmann

¹ EUT L 193 av 31.7.2003, s. 18, og EØS-tillegget til EUT nr. 39 av 31.7.2003, s. 12.

² EFT L 9 av 15.1.2003, s. 3.

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2**Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/92/EF av 9. desember 2002 om forsikringsmegling**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 og artikkel 55,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen¹, under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité²,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251³ og

ut fra følgende betraktninger:

1. Forsikrings- og gjenforsikringsmeglere spiller en sentral rolle ved distribusjon av forsikrings- og gjenforsikringsprodukter i Fellesskapet.
2. Et første skritt for å lette utøvelsen av etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester for forsikringsagenter og -meglere ble tatt ved rådsdirektiv 77/92/EØF av 13. desember 1976 om tiltak for å lette den faktiske utøvelse av etableringsadgang og adgang til å yte tjenester innen forsikringsagenters og forsikringsmeglernes virksomhet (næringshovedgruppe 630 ISIC), særlig om overgangstiltak for disse former for virksomhet⁴.
3. Direktiv 77/92/EØF skulle få anvendelse til bestemmelser om samordning av nasjonale regler om å innlede og utøve virksomhet som forsikringsagent og forsikringsmegler trådte i kraft.
4. Kommisjonsrekommendasjon 92/48/EØF av 18. desember 1991 om forsikringsformidlere⁵ ble stort sett fulgt av medlemsstatene, og bidro til å bringe de nasjonale bestemmelser om faglige krav til og registrering av forsikringsmeglere, nærmere hverandre.

5. Det er imidlertid fortsatt betydelige forskjeller mellom de nasjonale bestemmelser, noe som hindrer forsikrings- og gjenforsikringsmeglere i å innlede og utøve virksomhet på det indre marked. Direktiv 77/92/EØF bør derfor erstattes med et nytt direktiv.
6. Forsikrings- og gjenforsikringsmeglere bør kunne benytte seg av traktatens bestemmelser om etableringsadgang og adgang til å yte tjenester.
7. Forsikringsmeglernes manglende mulighet til fritt å utøve sin virksomhet i hele Fellesskapet, gjør at det felles marked for forsikring ikke fungerer som det skal.
8. Samordningen av nasjonale bestemmelser om faglige krav til og registrering av personer som innleder og utøver forsikringsmegling, kan derfor bidra både til gjennomføringen av et felles marked for finansielle tjenester, og til at forbrukervernet på dette området forbedres.
9. Ulike typer personer eller institusjoner, som f.eks. agenter, meglere og institusjoner som yter bank- og forsikringstjenester («bankassuransse»), kan distribuere forsikringsprodukter. Likebehandling av aktører og forbrukervern forutsetter at alle disse personer og institusjoner omfattes av dette direktiv.
10. Dette direktiv inneholder en definisjon av «bundet forsikringsmegler» der det tas hensyn til kjennetegnene ved markedene i visse medlemsstater, og hvor formålet er å fastsette registreringsvilkårene som gjelder for slike meglere. Denne definisjonen er ikke ment å hindre medlemsstater i å ha lignende begreper som omfatter forsikringsmeglere, som handler for og på vegne av et forsikringsforetak på sistnevntes fulle ansvar, men som har rett til å kreve inn premier eller beløp til kunden, i samsvar med de finansielle garantier fastsatt i dette direktiv.
11. Dette direktiv bør få anvendelse på personer hvis virksomhet består i å yte forsikringsmeglingstjenester til tredjemann mot vederlag, enten i form av penger eller en annen form for

¹ EFT C 29 E av 30.1.2001, s. 245.

² EFT C 221 av 7.8.2001, s. 121.

³ Europaparlamentsuttalelse av 14. november 2001 (EFT C 140 E av 13.6.2002, s. 1), Rådets felles holdning av 18. mars 2002 (EFT C 145 E av 18.6.2002, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 13. juni 2002 (ennå ikke offentliggjort i EFT). Rådsbeslutning av 28. juni 2002.

⁴ EFT L 26 av 31.1.1977, s. 14. Direktivet sist endret ved tilførselsakten av 1994.

⁵ EFT L 19 av 28.1.1992, s. 32.

- avtalt økonomisk fordel som er knyttet til ytelsen.
12. Dette direktiv bør ikke få anvendelse på personer med annen yrkesvirksomhet, som f.eks. skatteekspert eller revisorer, som ved enkelte anledninger gir råd om forsikringsdekning som ledd i sin vanlige yrkesvirksomhet, og det bør heller ikke få anvendelse på personer som bare gir generelle opplysninger om forsikringsprodukter, forutsatt at formålet med denne virksomheten ikke er å hjelpe kunden med å inngå eller oppfylle en forsikrings- eller gjenforsikringsavtale, yrkesmessig skadebehandling for et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak, eller taksering og sakkyndig vurdering av skader.
  13. Dette direktiv bør ikke få anvendelse på personer som utøver forsikringsmekling som en binæring, på visse strenge vilkår.
  14. Forsikrings- og gjenforsikringsmeglere bør registreres hos vedkommende myndighet i den medlemsstat hvor de har sitt bosted eller hovedkontor, forutsatt at de oppfyller strenge faglige krav til kompetanse, god vandel, dekning gjennom yrkesansvarsforsikring og økonomisk evne.
  15. Denne registreringen bør gi forsikrings- og gjenforsikringsmeglere rett til å utøve sin virksomhet i andre medlemsstater i samsvar med prinsippene om etableringsadgang og adgang til å yte tjenester, forutsatt at en hensiktsmessig framgangsmåte for melding er fulgt mellom de vedkommende myndigheter.
  16. Det er behov for passende sanksjoner overfor personer som bedriver forsikrings- eller gjenforsikringsmekling uten å være registrert, forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som benytter seg av tjenester fra uregistrerte meglere, og meglere som ikke overholder nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv.
  17. Samarbeid og informasjonsutveksling mellom vedkommende myndigheter er av avgjørende betydning for å verne forbrukere og sikre integriteten til forsikrings- og gjenforsikringsvirksomheten i det felles marked.
  18. Det er av avgjørende betydning for forbrukeren å vite om vedkommende har å gjøre med en megler som gir råd om produkter fra et bredt utvalg forsikringsforetak, eller om produkter som tilbys av et begrenset antall forsikringsforetak.
  19. Dette direktiv bør presisere forsikringsmeglernes forpliktelser til å gi kunder informasjon. En medlemsstat kan i den forbindelse opprettholde eller vedta strengere bestemmelser som kan pålegges forsikringsmeglere, uavhengig av bosted, som utfører meglingsvirksomhet på medlemsstatens territorium, forutsatt at disse strengere bestemmelsene er i samsvar med fellesskapsretten, herunder europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/31/EF av 8. juni 2000 om visse rettslige aspekter ved informasjonssammenhengstjenester, særlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel»)⁶.
  20. Dersom megleren erklærer at den gir råd om produkter fra et bredt utvalg forsikringsforetak, bør den gjennomføre en upartisk og tilstrekkelig bred analyse av produktene som finnes på markedet. Alle meglere bør dessuten begrunne sine råd.
  21. Behovet for å kreve slike opplysninger er mindre dersom kunden er et selskap som ønsker gjenforsikring eller forsikringsdekning av kommersielle og industrielle risikoer.
  22. Det er behov for hensiktsmessige og effektive klage- og skadebotsordninger i medlemsstatene for å løse tvister mellom forsikringsmeglere og kunder, eventuelt ved bruk av eksisterende ordninger.
  23. Uten at det berører kundenes rett til å bringe saker inn for en domstol, bør medlemsstater oppfordre offentlige eller private organer som er opprettet med tanke på utenrettslig løsning av tvister, til å samarbeide for å løse tverrnasjonale tvister. Formålet med dette samarbeidet kunne for eksempel være å gjøre det mulig for kunder å kontakte utenrettslige organer som er opprettet i deres bostedsstat, i forbindelse med klager på forsikringsmeglere som er etablert i andre medlemsstater. Opprettelsen av nettet FIN-NET gir bedre hjelp til forbrukere som benytter tjenester over landegrensene. I bestemmelsene om framgangsmåter bør det tas hensyn til kommisjonsrekommendasjon 98/257 av 30. mars 1998 om de prinsipper som får anvendelse på organer med ansvar for utenomrettslig løsning av forbrukertvister⁷.
  24. Direktiv 77/92/EØF bør derfor oppheves —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

⁶ EFT L 178 av 17.7.2000, s. 1.

⁷ EFT L 115 av 17.4.1998, s. 31.

*Kapittel I***Virkeområde og definisjoner***Artikkel 1***Virkeområde**

1. Dette direktiv fastsetter regler for hvordan fysiske og juridiske personer som er eller ønsker å bli etablert i en medlemsstat, kan innlede og utøve forsikrings- og gjenforsikringsmegling.
2. Dette direktiv får ikke anvendelse på personer som tilbyr megling av forsikringsavtaler, dersom samtlige følgende vilkår er oppfylt:
  - a. forsikringsavtalen krever bare kunnskap om den forsikringsdekningen som tilbys,
  - b. forsikringsavtalen er ikke en livsforsikringsavtale,
  - c. forsikringsavtalen omfatter ikke ansvarsforsikring,
  - d. forsikringsmegling er ikke den berørte personens yrkesmessige hovedvirksomhet,
  - e. forsikringen utgjør et supplement til produktet eller tjenesten som leveres av en gitt leverandør, dersom en slik forsikring dekker:
    - i. risikoen for funksjonssvikt, tap av eller skade på varer levert av den berørte leverandør, eller
    - ii. skade på eller tap av bagasje og andre risikoer i forbindelse med en reise bestilt av den berørte leverandør, selv om forsikringen omfatter livs- eller ansvarsforsikring, forutsatt at dekningen er underordnet hoveddekningen for risikoene knyttet til reisen,
  - f. det årlige premiebeløpet overstiger ikke 500 euro, og forsikringsavtalens totale gyldighetstid, herunder eventuelle forlengelser, overstiger ikke fem år.
3. Dette direktiv får ikke anvendelse på forsikrings- og gjenforsikringsmeglingstjenester som tilbys i forbindelse med risikoer og forpliktelser utenfor Fellesskapet.

Dette direktiv berører ikke en medlemsstats lovgivning om forsikringsmegling utført av forsikrings- og gjenforsikringsmeglere som er etablert i en tredjestat, og utøver sin virksomhet på medlemsstatens territorium i henhold til adgangen til å

yte tjenester, forutsatt at det garanteres likebehandling av alle personer som utøver eller har tillatelse til å utøve forsikringsmegling på dette markedet.

Dette direktiv regulerer ikke forsikringsmegling som utføres i tredjestater, eller virksomhet utført av Fellesskapets forsikrings- eller gjenforsikringsforetak, som definert i første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁸ og første rådsdirektiv 79/267/EØF av 5. mars 1979 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte livsforsikring⁹, som utføres gjennom forsikringsmeglere i tredjestater.

*Artikkel 2***Definisjoner**

I dette direktiv menes med:

1. «forsikringsforetak»: et foretak som har fått offentlig tillatelse i samsvar med artikkel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikkel 6 i direktiv 79/267/EØF,
2. «gjenforsikringsforetak»: et foretak som ikke er et forsikringsforetak eller et forsikringsforetak i en tredjestat, og som har som hovedvirksomhet å overta risikoer avgitt av et forsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat eller andre gjenforsikringsforetak,
3. «forsikringsmegling»: virksomhet som består i å legge fram, foreslå eller utføre annet forberedende arbeid i forbindelse med inngåelse av forsikringsavtaler, eller å inngå slike avtaler, eller å bistå ved forvaltningen og gjennomføringen av slike avtaler, særlig i forbindelse med et skadetilfelle.

Når slik virksomhet utøves av et forsikringsforetak eller en arbeidstaker i et forsikringsforetak som handler på forsikringsforetakets ansvar, anses virksomheten ikke som forsikringsmegling.

Virksomhet som består i å gi opplysninger ved enkelte anledninger som ledd i annen yrkesvirksomhet, dersom formålet med denne virksomheten ikke er å bistå kunden med inngåelse eller gjennomføring av en forsikringsavtale, yrkesmessig behandling av et forsikringsforetaks skadetilfelle eller taksering og sakkynndig vurdering av skader, anses heller ikke som forsikringsmegling,

4. «gjenforsikringsmegling»: virksomhet som består i å legge fram, foreslå eller utføre annet

⁸ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/13/EF (EFT L 77 av 20.3.2002, s. 17).

⁹ EFT L 63 av 13.3.1979, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/12/EF (EFT L 77 av 20.3.2002, s. 11).

forberedende arbeid i forbindelse med inngåelse av gjenforsikringsavtaler, eller å inngå slike avtaler, eller å bistå ved forvaltningen og gjennomføringen av slike avtaler, særlig i forbindelse med et skadetilfelle.

Når slik virksomhet utøves av et gjenforsikringsforetak eller en arbeidstaker i et gjenforsikringsforetak som handler på gjenforsikringsforetakets ansvar, anses virksomheten ikke som gjenforsikringsmegling.

Virksomhet som består i å gi opplysninger ved enkelte anledninger som ledd i annen yrkesvirksomhet, dersom formålet med denne virksomheten ikke er å bistå kunden med inngåelse eller gjennomføring av en gjenforsikringsavtale, yrkesmessig behandling av et gjenforsikringsforetaks skadetilfelle eller taksering og sakkyndig vurdering av skader, anses heller ikke som gjenforsikringsmegling,

5. «forsikringsmegler»: enhver fysisk eller juridisk person som mot vederlag innleder eller utøver forsikringsmegling,
  6. «gjenforsikringsmegler»: enhver fysisk eller juridisk person som mot vederlag innleder eller utøver gjenforsikringsmegling,
  7. «bundet forsikringsmegler»: enhver person som utøver forsikringsmegling for og på vegne av et forsikringsforetak eller flere forsikringsforetak, dersom forsikringsproduktene ikke konkurrerer innbyrdes, men som ikke krever inn premier eller beløp til kunden, og som handler fullt og helt på disse forsikringsforetakenes ansvar for de produkter som angår de respektive forsikringsforetak.
- Med bundet forsikringsmegler menes også enhver person som utøver forsikringsmegling i tillegg til sin yrkesmessige hovedvirksomhet, og som handler på ett eller flere forsikringsforetakets ansvar for de produkter som angår de respektive forsikringsforetak, dersom forsikringen utgjør et supplement til varer eller tjenester som leveres i forbindelse med denne yrkesmessige hovedvirksomheten, og personen ikke krever inn premier eller beløp til kunden,
8. «store risikoer»: store risikoer som definert i artikkel 5 bokstav d) i direktiv 73/239/EØF,
  9. «hjemstat»:
    - a. når megleren er en fysisk person: den medlemsstat der vedkommende har sitt hovedkontor og utøver sin virksomhet,
    - b. når megleren er en juridisk person: den medlemsstat der vedkommende har sitt forretningskontor eller, dersom det etter nasjonal lovgivning ikke finnes et forretnings-

kontor, den medlemsstat der hovedkontoret er,

10. «vertsstat»: den medlemsstat der en forsikrings- eller gjenforsikringsmegler har en filial eller yter tjenester,
11. «vedkommende myndigheter»: de myndigheter som hver medlemsstat utpeker i samsvar med artikkel 7,
12. «varig medium»: alle medier som gjør det mulig for forbrukeren å lagre opplysninger som er rettet til vedkommende personlig, på en slik måte at opplysningene er tilgjengelige til framtidig bruk i et tidsrom som er tilpasset formålet med dem, og som gir mulighet til uendret reproduksjon av de lagrede opplysningene.

Varige medier omfatter særlig disketter, CD-ROM, DVD og harddisker i datamaskiner der elektronisk post lagres, men ikke nettsteder med mindre disse oppfyller kriteriene i første ledd.

Kapittel II

Registreringskrav

Artikkel 3

Registrering

1. Forsikrings- og gjenforsikringsmeglere skal registreres i sin hjemstat hos en vedkommende myndighet som definert i artikkel 7 nr. 2.

Uten at det berører første ledd kan medlemsstatene bestemme at forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller andre organer kan samarbeide med de vedkommende myndighetene ved registrering av forsikrings- og gjenforsikringsmeglere, samt når kravene i artikkel 4 skal få anvendelse på disse. Særlig kan bundne forsikringsmeglere registreres av et forsikringsforetak eller en sammenlutning av forsikringsforetak som kontrolleres av en vedkommende myndighet.

Medlemsstatene er ikke forpliktet til å anvende kravet i første og annet ledd på alle fysiske personer som arbeider i et foretak, og som utøver forsikrings- eller gjenforsikringsmegling.

Når det gjelder juridiske personer skal medlemsstatene registrere disse, og dessuten angi i registeret navnene på de fysiske personer i ledelsen som er ansvarlig for meglingsvirksomheten.

2. Medlemsstatene kan opprette mer enn ett register for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forutsatt at de fastsetter vilkårene for registrering av meglere.

Medlemsstatene skal sørge for at det opprettes et enkeltstående informasjonssted som gir hurtig og enkel tilgang til opplysningene fra de forskjelli-

ge registrene, og som skal opprettes elektronisk og holdes løpende oppdatert. Dette informasjonsstedet skal videre inneholde opplysningene om de vedkommende myndigheter i hver medlemsstat nevnt i nr. 1 første ledd. Det skal videre framgå av registeret i hvilke(t) land megleren er virksom etter reglene om etableringsadgang eller adgang til å yte tjenester.

3. Medlemsstatene skal sørge for at registrering av forsikringsmeglere, herunder bundne forsikringsmeglere, og gjenforsikringsmeglere bare er mulig dersom de faglige krav fastsatt i artikkel 4 er oppfylt.

Medlemsstatene skal videre sørge for at forsikringsmeglere, herunder bundne forsikringsmeglere, og gjenforsikringsmeglere som ikke lenger oppfyller disse kravene, strykes fra registeret. Registreringens gyldighet skal regelmessig gjennomgå av vedkommende myndighet. Om nødvendig skal hjemstaten på en hensiktsmessig måte underrette vertsstaten om en slik stryking fra registeret.

4. Vedkommende myndigheter kan utstede et dokument til forsikrings- eller gjenforsikringsmeglere, som gir enhver berørt part muligheten til å kontrollere at megleren er behørig registrert ved å slå opp i registeret eller registrene nevnt i nr. 2.

Dette dokumentet skal minst inneholde opplysningene nevnt i artikkel 12 nr. 1 bokstav a) og b), og dersom det gjelder juridiske personer, navn på den fysiske person eller de fysiske personer nevnt i fjerde ledd i denne artikkel.

Medlemsstaten skal kreve at dokumentet returneres til den vedkommende myndighet som utstede det når den berørte forsikrings- eller gjenforsikringsmegleren ikke lenger er registrert.

5. Registrerte forsikrings- og gjenforsikringsmeglere skal kunne innlede og utøve forsikrings- og gjenforsikringsvirksomhet i Fellesskapet i henhold til etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester.

6. Medlemsstatene skal sikre at forsikringsforetak bare benytter forsikrings- eller gjenforsikringsmeglertjenester fra registrerte forsikrings- og gjenforsikringsmeglere, og fra personer nevnt i artikkel 1 nr. 2.

Artikkel 4

Faglige krav

1. Forsikrings- og gjenforsikringsmeglere skal ha passende kunnskap og kompetanse som fastsatt av meglerens hjemstat.

Hjemstater kan tilpasse kunnskaps- og kompe-

tansekravene til forsikrings- eller gjenforsikringsmeglerens virksomhet og de produkter som formidles, særlig dersom meglerens yrkesmessige hovedvirksomhet ikke er forsikringsmekling. I slike tilfeller kan megleren bare utføre forsikringsmekling dersom en forsikringsmegler som oppfyller kravene i denne artikkel, eller et forsikringsforetak, påtar seg fullt ansvar for vedkommendes handlinger.

Medlemsstatene kan i tilfellene nevnt i andre ledd i artikkel 3 nr. 1, fastsette at forsikringsforetaket skal kontrollere at meglernes kunnskaper og kompetanse er i samsvar med kravene fastsatt i første ledd i dette nummer, og om nødvendig tilby slike meglere opplæring som er i samsvar med kravene i forbindelse med de produkter som selges av disse meglerne.

Medlemsstatene behøver ikke anvende kravet nevnt i første ledd i dette nummer på alle fysiske personer som arbeider i et foretak som bedriver forsikrings- eller gjenforsikringsmekling. Medlemsstatene skal sørge for at en rimelig andel av de personer i ledelsen i slike foretak som er ansvarlig for meglings av forsikringsprodukter, og alle andre personer som er direkte involvert i forsikrings- og gjenforsikringsmekling, kan vise at de besitter den kunnskap og kompetanse som er nødvendig for å utføre sine oppgaver.

2. Forsikringsmeglere skal ha god vandel. Et minstekrav er at de ikke står i strafferegisteret eller i et ethvert annet tilsvarende nasjonalt register for alvorlige straffbare forhold knyttet til formuesforbrytelser eller andre forbrytelser i forbindelse med finansiell virksomhet, og de skal ikke tidligere ha blitt slått konkurs, med mindre de har fått oppreisning i samsvar med nasjonal lovgivning.

Medlemsstatene kan i samsvar med bestemmelsene i andre ledd i artikkel 3 nr. 1, tillate at forsikringsforetaket kontrollerer at forsikringsmegleren har god vandel. Medlemsstatene behøver ikke anvende kravet nevnt i første ledd i dette nummer på alle fysiske personer som arbeider i et foretak og som bedriver forsikrings- eller gjenforsikringsmekling. Medlemsstatene skal sørge for at ledelsen i slike foretak og alle ansatte som er direkte involvert i forsikrings- og gjenforsikringsmekling, oppfyller dette kravet.

3. Forsikrings- og gjenforsikringsmeglere skal ha en yrkesansvarsforsikring eller en annen tilsvarende garanti som dekker hele Fellesskapets territorium, mot erstatningsansvar for yrkesmessig uaktomsomhet på minst 1 000 000 EUR per skadetilfelle og totalt 1 500 000 EUR for alle skader i løpet av et år, med mindre en slik forsikring eller tilsvarende garanti allerede er besørget av et forsikringsfore-

tak, gjenforsikringsforetak eller et annet foretak som forsikrings- eller gjenforsikringsmegleren handler på vegne av, eller som forsikrings- eller gjenforsikringsmegleren har fullmakt til å handle for, eller et slikt foretak har påtatt seg fullt ansvar for meglerens handlinger.

4. Medlemsstatene skal treffe alle de tiltak som er nødvendige for å beskytte kunder mot forsikringsmeglerens manglende evne til å overføre premien til forsikringsforetaket, eller til å overføre erstatningsbeløpet eller en tilbakebetaling av premien til den forsikrede.

Disse tiltakene skal være utformet på en eller flere av følgende måter:

- a. lov- eller avtalebestemmelser om at pengebeløp betalt av kunden til megleren skal betraktes som betalt til foretaket, mens pengebeløp betalt av foretaket til megleren ikke skal betraktes som betalt til kunden før kunden faktisk mottar dem,
- b. et krav om at forsikringsmeglere skal ha en økonomisk evne som til enhver tid tilsvarer 4 % av de samlede mottatte årlige premier, dog minst 15 000 EUR,
- c. et krav om at kundenes pengebeløp skal overføres via strengt atskilte klientkontoer, og at disse kontoene ikke skal brukes til å tilbakebetale andre kreditorer i tilfelle konkurs,
- d. et krav om at det opprettes et garantifond.

5. Et krav for å utøve forsikrings- eller gjenforsikringsmekling, skal være at de faglige krav i denne artikkel til enhver tid er oppfylt.

6. Medlemsstatene kan skjerpe eller supplere kravene i denne artikkel for forsikrings- eller gjenforsikringsmeglere som er registrert på deres territorium.

7. Beløpene nevnt i nr. 3 og 4 skal revideres regelmessig slik at endringer i den europeiske konsumprisindeksen som offentliggjøres av Eurostat, kan tas med i betraktningen. Den første revisjonen skal finne sted fem år etter dette direktivs ikrafttredelse, og de påfølgende revisjonene fem år etter forrige revisjonsdato.

Beløpene skal justeres automatisk ved at grunnbeløpet i euro økes med den prosentvise endringen i konsumprisindeksen som har funnet sted mellom datoen for dette direktivs ikrafttredelse og første revisjon, eller mellom datoen for siste revisjon og den nye revisjonen, og skal avrundes oppover til nærmeste euro.

Artikkel 5

Vern av ervervede rettigheter

Medlemsstatene kan bestemme at de personer som utøvde forsikringsmekling før 1. september 2000 og var oppført i et register, og som hadde et opplærings- og erfaringsnivå tilsvarende det som kreves ved dette direktiv, automatisk skal oppføres i registeret som skal utarbeides, når kravene i artikkel 4 nr. 3 og 4 er oppfylt.

Artikkel 6

Underretning om etablering eller tjenesteyting i andre medlemsstater

1. Enhver forsikrings- eller gjenforsikringsmegler som akter å utøve en virksomhet for første gang i en eller flere medlemsstater i henhold til adgangen til å yte tjenester eller etableringsadgangen, skal underrette vedkommende myndigheter i hjemstaten.

Senest en måned etter denne underretningen skal vedkommende myndigheter underrette vedkommende myndigheter i enhver vertsstat som måtte ønske det, om forsikrings- eller gjenforsikringsmeglerens intensjon, og samtidig underrette den berørte megleren.

Forsikrings- eller gjenforsikringsmegleren kan innlede sin virksomhet én måned etter den dato vedkommende ble underrettet av vedkommende myndigheter i hjemstaten om underretningen nevnt i andre ledd. Megleren kan imidlertid innlede sin virksomhet umiddelbart dersom vertsstaten ikke ønsker å bli underrettet om dette.

2. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de ønsker å underrettes i samsvar med nr. 1. Kommisjonen skal i sin tur underrette alle medlemsstatene om dette.

3. Vedkommende myndigheter i vertsstaten kan treffe alle de tiltak som er nødvendige for å på en hensiktsmessig måte offentliggjøre hvilke vilkår som, av hensyn til allmennhetens interesser, skal gjelde for utøvelse av den berørte virksomhet på deres territorier.

Artikkel 7

Vedkommende myndigheter

1. Medlemsstatene skal utpeke de vedkommende myndigheter som har som oppgave å sikre gjennomføringen av dette direktiv. De skal underrette Kommisjonen om dette og angi hvordan oppgavene er fordelt.

2. Myndighetene omhandlet i nr. 1 skal være offentlige myndigheter eller organer, anerkjent etter nasjonal lovgivning eller anerkjent av offentlige myndigheter som er uttrykkelig bemyndiget til dette etter nasjonal lovgivning. De skal ikke være forsikrings- eller gjenforsikringsforetak.

3. De vedkommende myndigheter skal ha den bemyndigelse som er nødvendig for at de skal kunne utføre sin oppgave. Dersom det finnes mer enn én vedkommende myndighet på en medlemsstats territorium skal medlemsstaten sørge for et nært samarbeid dem imellom, slik at de kan utføre sine respektive oppgaver på en effektiv måte.

Artikkel 8

Sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette passende sanksjoner i tilfeller der en person utøver forsikrings- eller gjenforsikringsmekling uten å være registrert i en medlemsstat og omtalt i artikkel 1 nr. 2.

2. Medlemsstatene skal fastsette passende sanksjoner overfor forsikrings- og gjenforsikringsforetak som benytter forsikrings- eller gjenforsikringsmeklingstjenester fra personer som ikke er registrert i en medlemsstat og omtalt i artikkel 1 nr. 2.

3. Medlemsstatene skal fastsette passende sanksjoner i tilfeller der en forsikrings- eller gjenforsikringsmegler ikke overholder de nasjonale bestemmelsene som er vedtatt i henhold til dette direktiv.

4. Dette direktiv skal ikke berøre vertsstatens myndighet til å treffe passende tiltak for å hindre eller motvirke uregelmessigheter begått på deres territorium som strider mot lovbestemmelser og administrative bestemmelser de har vedtatt av hensyn til allmennhetens interesser. Dette omfatter adgang til å hindre forsikrings- eller gjenforsikringsmeglere som ikke overholder bestemmelsene, i å innlede ny virksomhet på deres territorium.

5. Ethvert tiltak som treffes og som innebærer sanksjoner eller restriksjoner på virksomheten til en forsikrings- eller gjenforsikringsmegler, må være behørig begrunnet og meddelt den berørte megleren. Ethvert slikt tiltak skal kunne prøves for retten i den medlemsstat der det ble truffet.

¹⁰ EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/64/EF (EFT L 290 av 17.11.2000, s. 27).

¹¹ EFT L 360 av 9.12.1992, s. 1. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/64/EF.

Artikkel 9

Informasjonsutveksling mellom medlemsstatene

1. De vedkommende myndigheter i de ulike medlemsstatene skal samarbeide for å sikre at bestemmelsene i dette direktiv gjennomføres på riktig måte.

2. De vedkommende myndigheter skal utveksle informasjon om forsikrings- og gjenforsikringsmeglere som har blitt pålagt en sanksjon som nevnt i artikkel 8 nr. 3, eller et tiltak som nevnt i artikkel 8 nr. 4, og dersom slik informasjon kan føre til at megleren strykes fra registeret. Dessuten kan de vedkommende myndigheter på anmodning fra andre vedkommende myndigheter, utveksle relevant informasjon med disse.

3. Alle personer som mottar eller gir opplysninger i forbindelse med dette direktiv er pålagt taushetsplikt som fastsatt i artikkel 16 i rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring og om endring av direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring)¹⁰ og artikkel 15 i rådsdirektiv 92/96/EØF av 10. november 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte livsforsikring og om endring av direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv)¹¹.

Artikkel 10

Klager

Medlemsstatene skal sørge for at det innføres framgangsmåter som gir kunder og andre berørte parter, særlig forbrukersammenslutninger, muligheten til å inngi klager på forsikrings- og gjenforsikringsmeglere. I alle tilfeller skal klager besvares.

Artikkel 11

Utenrettslig tvisteløsning

1. Medlemsstatene skal oppmuntre til innføring av hensiktsmessige og effektive klage- og skadebotsordninger for utenrettslig løsning av tvister mellom forsikringsmeglere og kunder, ved bruk av eksisterende organer når det er hensiktsmessig.

2. Medlemsstatene skal oppmuntre til samarbeid mellom disse organene i forbindelse med løsning av tverrnasjonale tvister.

*Kapittel III***Informasjonskrav for meglere***Artikkel 12***Informasjon fra forsikringsmegleren**

1. Før inngåelse av en første forsikringsavtale og om nødvendig ved endring eller fornyelse av avtalen, skal en forsikringsmegler minst gi kunden informasjon om følgende:

- a. sin identitet og adresse,
- b. hvilket register vedkommende er oppført i, og hvordan det kan kontrolleres at vedkommende er registrert,
- c. om vedkommende har en direkte eller indirekte eierandel som utgjør mer enn 10 % av stemmeretten eller kapitalen i et bestemt forsikringsforetak,
- d. om et bestemt forsikringsforetak, eller hovedforetaket til et bestemt forsikringsforetak, har en direkte eller indirekte eierandel som utgjør mer enn 10 % av forsikringsmeglerens stemmerett eller kapital,
- e. framgangsmåtene nevnt i artikkel 10 som gir kunder eller andre berørte parter muligheten til å inngi klager på forsikrings- og gjenforsikringsmeglere, og eventuelt om de utenrettslige klage- og skadebotsordningene nevnt i artikkel 11.

Forsikringsmegleren skal i forbindelse med avtalen som tilbys, dessuten informere kunden om den:

- i. gir råd basert på forpliktelsen i nr. 2 til å gi en objektiv analyse, eller
- ii. er avtalemessig forpliktet til å bedrive forsikringsmekling utelukkende med ett eller flere forsikringsforetak. I så fall skal den på anmodning fra kunden opplyse om navnene på disse forsikringsforetakene, eller
- iii. ikke er avtalemessig forpliktet til å bedrive forsikringsmekling utelukkende med ett eller flere forsikringsforetak og ikke gir råd basert på forpliktelsen i nr. 2 til å gi en objektiv analyse. I så fall skal den på kundens anmodning opplyse om navnene på forsikringsforetakene den kan samarbeide med, og samarbeider med.

I de tilfeller der opplysninger bare skal gis på kundens anmodning, skal kunden informeres om retten til å anmode om slike opplysninger.

2. Når forsikringsmegleren informerer kunden om at den gir råd på grunnlag av en objektiv analyse, er den forpliktet til å gi disse rådene på grunnlag av en analyse av et så stort antall forsikringsavtaler

som er tilgjengelig på markedet, at den er i stand til å gi en anbefaling, i samsvar med faglige kriterier, av hvilken forsikringsavtale som ville passe kundens behov.

3. Før en avtale inngås, skal forsikringsmegleren, særlig på grunnlag av opplysningene fra kunden, som et minimum presisere kundens krav og behov, samt begrunne hvert råd den gir kunden om et bestemt forsikringsprodukt. Disse presiseringene skal tilpasses den foreslåtte forsikringsavtalens kompleksitet.

4. Det er ikke nødvendig å gi informasjonen nevnt i nr. 1, 2 og 3 dersom forsikringsmegleren utøver mekling av forsikringer mot store risikoer, eller når det er gjenforsikringsmeglere som utøver mekling.

5. Medlemsstatene kan opprettholde eller vedta strengere bestemmelser om informasjonskravene nevnt i nr. 1, forutsatt at disse bestemmelsene er i samsvar med fellesskapsretten.

Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om de nasjonale bestemmelsene nevnt i første ledd.

For å skape en høy grad av innsyn skal Kommissjonen benytte alle egnede midler til å sikre at den informasjon om nasjonale bestemmelser den mottar, også viderefremmes til forbrukere og forsikringsmeglere.

*Artikkel 13***Informasjonsvilkår**

1. All informasjon til kunder i henhold til artikkel 12 skal formidles
  - a. på papir eller et annet varig medium som er disponibelt og tilgjengelig for kunden,
  - b. på en tydelig og nøyaktig måte som er forståelig for kunden,
  - c. på et offisielt språk i den medlemsstat der forpliktelsen består, eller på et annet språk som partene er enige om.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) kan informasjonen nevnt i artikkel 12 formidles muntlig når kunden ber om det, eller når umiddelbar dekning er nødvendig. I slike tilfeller skal informasjonen formidles til kunden i samsvar med nr. 1, umiddelbart etter inngåelsen av forsikringsavtalen.
3. Når det gjelder telefonsalg, skal forhåndsinformasjonen til kunden gis i samsvar med fellesskapsbestemmelsene om fjernsalg av finansielle tjenester til forbrukere. Dessuten skal informasjon gis til kunden i samsvar med nr. 1 umiddelbart etter inngåelsen av forsikringsavtalen.

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 115/2003 av 26. september 2003 om innlemming i EØS-avtala av direktivet om forsikringsmekling

Kapittel IV

Sluttbestemmelser

Artikkel 15

Oppheving

Direktiv 77/92/EFT oppheves med virkning fra datoen nevnt i artikkel 16 nr. 1.

Artikkel 16

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 15. januar 2005 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen

teksten til de lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler. Denne oversendelsen skal inneholde en tabell som viser de nasjonale bestemmelser som svarer til dette direktiv.

Artikkel 17

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 18

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene. Utferdiget i Brussel, 9. desember 2002.

For Europaparlamentet
P. COX
President

For Rådet
H. C. SCHMIDT
Formann
